

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľov v 1. rade **M. R.**, bytom P. a v 2. rade **H. R.**, bytom P., proti odporcovi **Správa katastra Prešov**, Konštantínova 6, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V-441/2010-P zo dňa 05.03.2010, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sp/21/2010-14 zo dňa 20. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sp/21/2010-14 zo dňa 20. septembra 2010 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Správa katastra Prešov rozhodnutím číslo: V-441/2010-P zo dňa 05. 03.2010 zamietla návrh na vklad vecného bremena vedený pod č. k. V 441/2010-P týkajúci sa nehnuteľností v katastrálnom území N., a to rozostavané rodinné domy stavané na pozemku registra C KN

č. X a pozemok registra C KN č. X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria. V odôvodnení rozhodnutia odporca uviedol, že na základe predloženej zmluvy by vecné bremeno malo obmedzovať vlastníkov pozemku registra C KN parcelné č. X, ktorými sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov M. R. a H. R., v prospech vlastníka rozostavaných stavieb, ktorým je M. R. Keďže M. R. ako vlastník rozostavaných stavieb je už bezpodielovým spoluvlastníkom pozemku registra C KN parcelné číslo X, spolu s vlastníctvom tejto parcely mu patrí i právo tento pozemok užívať. Predložená zmluva je preto v rozpore s ustanoveniami § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom ide o nedostatky, ktoré nie je možné odstrániť v katastrálnom konaní.

II.

Krajský súd v Prešove, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľov proti rozhodnutiu správneho orgánu, napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu č. V-441/2010-P zo dňa 5.3.2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že predmetom vkladu bola Dohoda o zriadení vecného bremena, uzavretá medzi navrhovateľom v 1. rade (M. R.) ako oprávneným z vecného bremena a navrhovateľmi v 1. a 2. rade (manželmi M. a H. R.) ako povinnými z vecného bremena. Touto dohodou povinní z vecného bremena ako bezpodieloví spoluvlastníci pozemku CKN parc. č. X k. ú. N. zriaďujú v prospech oprávneného z vecného bremena ako vlastníka stavieb postavených na pozemkoch CKN parc. č. X k.ú. N. vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo a dopravným prostriedkom cez pozemok CKN parc. č. X v celom rozsahu v prospech vlastníkov stavieb postavených na pozemku CKN parc. č. X k. ú. N. Po citácii relevantných právnych predpisov súd uviedol, že sa stotožňuje s názorom navrhovateľov v 1. a 2. rade, že ak sa vecné bremeno zriaďuje in rem, nedochádza k splynutiu práv oprávneného a povinného, pretože oprávnená osoba z pohľadu vecného bremena nie je konkrétna fyzická osoba, ale vlastník nehnuteľnosti. K nehnuteľnosti, ktorá je v spoluvlastníctve, môže byť zriadené vecné bremeno v prospech nehnuteľnosti vo vlastníctve jedného zo spoluvlastníkov alebo naopak, pričom vecné bremeno umožňuje jej lepšie využitie každému ďalšiemu vlastníkovi. Súd preto dospel k záveru, že odporca vec nesprávne právne posúdil, ak návrh zamietol s odôvodnením, že predložená zmluva je v rozpore s ust. § 151n a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pretože sa ňou nezriaďuje vecné bremeno v prospech niekoho iného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovatelia si ju neuplatnili a odporca nemá zo zákona právo na náhradu trov konania.

III.

Proti tomuto rozsudku podal odporca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že vo svojom rozhodnutí nespochybnil, že sa vecné bremeno zriaďuje in rem, ale má za to, že vecné bremeno nemožno zriadiť v prospech „oprávnenej nehnuteľnosti“, ktorej vlastníkom je tá istá osoba ako vlastník „povinnej nehnuteľnosti“ v podiele 1/1 a splynutím povinnosti a práva, ktoré vyplývajú z právneho vzťahu vecného bremena u jedného subjektu dochádza k zániku vecného bremena, a to zániku definitívnemu. Správny orgán vo svojom rozhodnutí neposudzoval otázku, či na jednej strane zmluvy ako povinní z vecného bremena vystupujú navrhovatelia ako bezpodieloví spoluvlastníci a na strane oprávneného z vecného bremena iba M. R. ako výlučný vlastník, keďže túto otázku považoval za irelevantnú pre vydanie rozhodnutia a ani krajský súd nerozlišoval, či ide o absolútnu totožnosť subjektov. Odporca pripúšťa, že podľa niektorých názorov je možné zriadiť vecné bremeno zmluvou, kde na jednej strane vystupuje vlastník nehnuteľnosti, pričom ten istý subjekt je na druhej strane spoluvlastníkom nehnuteľnosti. V každej zmluve ale musia byť aspoň dva odlišné subjekty; predloženú listinu síce podpísali subjekty dva, ale totožné na jednej strane i druhej strane právneho úkonu. I keď navrhovatelia majú za to, že stavby nadobudol M. R. do svojho vlastníctva na základe podnikateľskej činnosti, a teda patria do jeho výlučného vlastníctva, je to v rozpore s ust. § 143 a nasl. OZ a preto v danom prípade ide o absolútnu jednoznačnú totožnosť subjektu. Navrhol preto, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zrušil a rozhodnutie odporcu č. V 3969/2009-6 zo dňa 14.08.2009 potvrdil s tým, že účastníkom neprizná náhradu trov konania.

Navrhovatelia sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrili.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj

konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250j ods. 3 O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) dňa 14. júla 2011 a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. júla 2011.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či krajský súd posúdil vec správne, keď dospel k záveru, že Dohodou o zriadení vecného bremena uzavretú medzi M. R. ako oprávneným z vecného bremena a M. R. a H. R. ako povinnými z vecného bremena bolo zriadené vecné bremeno v prospech niekoho iného, a preto je v súlade s ust. § 151n a nasl. OZ alebo je správny právny názor odporcu, že v tomto prípade ide o absolútnu totožnosť oprávneného a povinného subjektu, preto takáto dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom.

V zmysle § 151n OZ, zriadenie vecného bremena znamená obmedzenie vlastníka nehnuteľnosti pri výkone jeho vlastníckeho práva v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Nebolo sporné, že v tomto prípade ide o vecné bremeno in rem, teda vecné bremeno spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti, ktoré prechádza s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. To znamená, že z pohľadu vecného bremena oprávnenou osobou nie je konkrétna fyzická osoba, ale každodobý vlastník pozemku, takže prakticky nemôže dôjsť k zániku vecného bremena z dôvodu splynutia povinného a oprávneného z vecného bremena. (*Obdobne Katastrálny bulletin č. 1/2009*). Navyše odporca sám uznáva, že je možné zriadiť vecné bremeno zmluvou, v ktorej na jednej strane vystupuje vlastník nehnuteľnosti, ktorý je na druhej strane spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ako je to aj v tomto prípade. Odporca však v odvolaní spochybňuje výlučné vlastníctvo navrhovateľa v 1. rade k rozostavaným stavbám, hoci k tejto skutočnosti nevykonal žiadne dokazovanie; pritom podľa výpisu z listu vlastníctva č. X. je na ňom navrhovateľ v 1. rade uvedený ako výlučný vlastník a v zmysle § 70 katastrálneho zákona údaj katastra o právach k nehnuteľnostiam je hodnoverný a záväzný, kým sa nepreukáže opak.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so záverom a odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože úspešní navrhovatelia si ju neuplatnili a odporca nemá na náhradu trov konania zákonný nárok.

Dňa 08.08.2011 bolo odvolaciemu súdu doručené späťvzatie návrhu na začatie konania, na ktoré nemohol prihliadnuť, pretože už bolo vo veci rozhodnuté.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. júla 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková